

Slovenski list

Izhaja vsak ponedeljek zjutraj

Uredn šivo: Kopitarjeva ul. št. 6/III
Telefon št. 2050, interurban 2050
Rokopisi se ne vračajo

Posamezna št. 1 Din, mesečno, če se sprejem v list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina 50 Din, polletna 25 Din, četrletna 13 Din. Inserati po dogovoru

Uprava: Miklošičeva c. 5 (paviljon)
Poštni ček, račun, Ljubljana 15.179
Telefon šte. 3030

Dr. Rožman - ljubljanski pomožni škof

Rim, 24. aprila. (Tel. »Sl. L.«) Včerajšnji »Osservatore Romano« objavlja to vest:

»Nj. Svetost je imenoval za pomožnega škofa s pravico nasledstva ljubljanskemu

škofu dr. A. B. Jegliču dr. Gregorja Rožmana kot titularnega škofa iz Senta.«

Plebiscit za Mussolinija

Velikanska udeležba volilcev - Ponekod volili do opoldne že vsi volilci - Navdušeni pozdravi cerkvenim dostojanstvenikom - Prvi rezultati

Rim, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Ljudsko glasovanje je poteklo danes v Rimu z mirno stvarnostjo. Mesto je bilo še vse v zastavah radi včerajšnje proslave. Na cestni železnici in avtomobilih so bili povsod nalepljeni mali vzpodbujajoči listki z napisom: »Sì!« (da! kar pomeni odobravanje vladne liste. Op. ured.), kakršne so razdeljevali člani fašistovskih deških zvez in katere so meščani vidno nosili v zunanjih žepih sukenj prav do volivnega lokala. Fašistična konsumna in gradbena družba je svoje člane vozila k volitvi v tovornih avtomobilih. Pristaši stranke so na mnogih mestih z zastavami korakali v sprevedu na volišče, na katerih so se vršile volitve mirno in disciplinirano. Vsakogar, ki je vstopil v volivni lokal, so še enkrat kratko informirali o postopku pri volitvi. Okoli 10. ure dopoldne je bila udeležba največja, da so mnogi volivci morali dalj časa čakati, da so prišli na vrsto.

Po sklepu volitev ob sedmih zvečer so prihajale prve vesti o poteku volitev na deželi, kar se je objavljalo pred lokalom osrednje pisarne na Piazza Colona. Iz Neaplja se poroča, da je bila udeležba pri volitvah sivo velika. Na otoku Capri so zaprli volivni lokal že ob štirih dopoldne, ker so vsi volivci izvršili svojo dolžnost. V Benetkah so zaprli nekatere volivne lokale že ob petih. Udeležba znaša tam 90% volivcev. Kardinal Lafontaine, ki je tudi oddal svoj glas, je bil pozdravljen z glasnim odobravanjem. Iz Florence se poroča dosedaj, da je znašala udeležba 75%, v njeni okolici pa 95%. V Anziu pri Rimu je bila volitev končana že pred 12. uro opoldne.

V Turinu je prišel na volišče prestolonaslednik na čelu svojih častnikov. Iz vseh

škofijskih mest se poroča, da so škofoje in nadškofje z vsem podrejenim klerom prišli na volišče, radi česar jih je množica navdušeno pozdravljala. Tudi kardinali, ki so prisotni v Rimu, so oddali svoje glasove v svojih voliščih. Tudi v novih provincah se je vršila volitev popolnoma mirno. Udeležba tujerodnega prebivalstva je bila zelo velika.

Plebiscit za Duceja

Rim, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) Ob 13 je znašala udeležba pri volitvah v Rimu 50%, ob 16 pa že 69.61%, ker je od 178.777 volivcev oddalo svoje glasove 124.455. Pri volitvah leta 1924. je znašala končna udeležba volivcev 44.43%. Ker so v zadnjih urah prihajali še zelo mnogi volivci, se lahko računa, da bo znašal odstotek do 80%. Enak odstotek volivcev je pričakovati tudi v drugih mestih. V mestnem okraju Borgo, ki meji na vatikansko mesto, je bilo posebno opaziti številno udeležbo visokih dostojanstvenikov papeževskega dvora. Med volivci je bilo opaziti msgr. Borromei Duca, msgr. Pizzarda in odvetnika Pacellija, ki so sodelovali pri lateranski pogodbi.

Milan, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) Mesto danes pri volitvi ni kazalo nobene izredne slike, dasi so bila popoldnja še okrašena z zastavami radi včerajšnje proslave in so se še pomnožili pisani lepaki raznih zvez. Na lepahih so bili pozivi, da se vsi udeležijo volitev in da oddajo glasovnico z italijansko trobojnico in napisom »Sì!«. Zveza vojnih prostovoljcev je na takih letakih označila, da pomeni odločitev pri volitvah veljajo. Samo pred volivnimi lokali je bilo živahnejše življenje. Fašistična milica je oskrbovala red in v popoldan-

skih urah s stotinami avtomobilov vozila za kasnele volivce na volišča, da se poviša odstotek udeležbe.

Na deželi je bila kontrola lažja. Tudi tam je bila udeležba posebno velika. Mnogi volivci so prišli iz inozemstva in jim je bila dovoljena znatno znižana vožnja po železnici. Fašistična propaganda je zadnji večer delovala s polno paro, zlasti zvečer, ko je bila odrejena razsvetljava mesta z bakljado. Da bi propaganda bolj učinkovala, se je naglašalo, da se volitev ne tiče toliko tega ali onega izmed štiristo kandidatov, temveč v glavnem Mussolinija in njegovega dela. S tem se hoče volitvam dati tudi značaj plebiscita za Duceja, slično, kakor ga je izvedel tudi Napoleon za ojačenje svojega režima.

Katoliška »Italia« je izšla danes s pozivom: »Katoličani, dajte svoje glasove režimu, ki je zopet vzpostavil moralne in verske prednosti.« List označuje oddajo glasu za Mussolinijev režim za delo verske in narodne lojalnosti.

Prvi rezultati volitev

Trst, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) Končni rezultat plebiscita bo znan šele pozno po polnoči okoli 2 zjutraj. Rezultati volitev v nekaterih krajih tržaške pokrajine so sledeči:

Vseh volivcev	Glasovalo je	Da	Ne
Trst 46.037	45.022	44.067	955 (2%)
Zader 2.759	2.722	2.722	Nihče
Gradež 1.031	963	963	Nihče
Postojna 2.526	1.437	1.428	9
Rim		90%	
Koper 2.295	2.252	2.245	7
Herpelje-Kozina 688	594	594	Nihče
Buzet 2.422	1.932	1.929	3

Veličasten pogreb Toni Šlegla.

Velikanska udeležba - Kraljev venec »Prijatelju Šleglu - general Peter Živković« - Šest generalov okrog rakve - Poslovilni govori

Zagreb, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) Dopoldne ob 11 se je na slovesen način izvršil pogreb pokojnega ravnatelja Jugoštampe Toni Šlegla. Pred mrtvašnico na Mirogoju so se že od ranega jutra zbirale velikanske množice občinstva. Pokojnikova krsta je bila pokrita s številnimi venci, med katerimi je bil posebno viden kraljev venec z državno trobojnico in napisom »Toni Šleglu - Aleksander«. Kraljevi venec so v sprevedu nosili štirje naredniki. Venec predsednika vlade je imel napis »Prijatelju Šleglu - general Peter Živković«. - Vencev je bilo 50.

Pogreba so se udeležili: zastopnik Nj. V. kralja general Srečković, v imenu vlade ministar Šverljuga in Mažuranič, zagrebški veliki župan Zoričić, zagrebški župan Srkulj, ter številne druge odlične osebnosti. Iz province so prišle številne delegacije. Dalje so bili zastopniki časniki in zastopniki časnikiarskih društev. Zastopano je bilo tudi »Slovenčevo« uredništvo. Tudi nekateri tuji časniki so se udeležili pogreba, med njimi tudi zastopnik Ullsteina. Skozi mrtvašnico je defiliralo več sto Šleglovih prijateljev.

Ob 11.10 so odnesli rakev iz mrtvašnice. V sprevedu so nesli okrog 50 vencev. Tipografsko pevsko društvo je zapelo posmrtnico »Čuj nas, Gospode«. Posamezne prizore so fotografirali slikali. Okrog rakve so bili zastopniki vojaških in civilnih oblasti. Med drugimi je vojaške oblasti zastopal šest generalov. Pred mrtvašnico je imel kratek nagovor evangelijski duhovnik dr. Popp, ki se je pokojnika spominjal s simpatijo in priznanjem. Za njim je govoril v imenu zagrebškega odseka JNU tajnik Vodarška. Dejal je:

»Vseeno je, kakršen je bil motiv umora Tonija Šlegla. Vsekakor je gotovo, da take smrti ni zaslužil. Vsek se v življenju nagradi tako, kakršno je njegovo delo. Ne sme pa se kaznovati. Njegova smrt je tragična, ker je bilo njegovo življenje polno strpnosti. Z njim izgublja Zagreb največjega inteligenta, ki ga je imel. Njegov spomin bo trajen.«

Nato se je razvil spreved. Ob odprtem grobu je zapelo pevsko društvo posmrtnico. Dr. Popp je opravil molitve. Imel je tudi kratek poslovilni govor. V imenu pokojnikovih prijateljev je govoril pisatelj Milan Marjanovič in slavil pokojnika.

V imenu časnikarjev »Novosti« je Košutić poudaril, da bodo nasledniki Toni Šlegla nadaljevali njegovo delo v dobro kralja in domovine. Na koncu je pevsko društvo zapelo žalostinko, nakar so se množice pogrebcev mirno razšle.

Šleglova oporoka

Zagreb, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Zvečer ob 6 se je vršila izredna seja ravnateljstva Jugoštampe, na kateri se je komemoriral spomin direktorja Šlegla. Spominski govor je imel Roko Joković.

Nato so odprli oporoko, v kateri določa pokojnik, da zapušča svojemu bratu Josipu Šleglu, nečaku Jeanu, sinu pokojnega Henrika, in sodelavnikom pri podjetju Milanu Divjaku, in Avgustu Solcu delnice Jugoštampe. Za izvršitelja Šleglove oporoke se je poveril nato g. dr. Jurij Perčarevič.

V zvezi z izvršitvijo oporoke sta bila Šolc

in Divjak izvoljena za glavna ravnatelja, Josip Šlegel za direktorja Jugoštampe, za direktorja »Novosti« je bil izvoljen Jutriša, ki je bil intimen Šleglov prijatelj. Za predsednika Jugoštampe je bil izvoljen Roko Joković, za podpredsednika pa Franjo Letković.

Kdo je umoril Šlegla?

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) »Pravda« poroča: »Zagrebska policija je zašila bive prva KDK in napravila hišno preiskavo. V Zagrebu so se razširile vesti, da je umor Šlegla framažonsko delo. Kakor znano, je bil Toni Šlegel prostozidar. V poslednjem času pa je prišel z nekaterimi člani in vodilnimi krogi prostozidarjev v naši državi v nasprotje. To pa so samo tendenciozne vesti, ki imajo gotovo samo ta namen, da povzročijo zmedo.«

Prve reforme Hooverja

Washington, 23. marca. (Tel. »Sl. L.«) Predsednik Hoover je vpeljal v varstvo svojega zdravja in za zmanjšanje svojih uradnih dolžnosti več novotarij. Tako je znižal število dnevnih sprejemov državljanih za rokovanje ob 6 na 2 dni. Nadalje bo samo pri izrednih prilikah govoril. Hoover bo tudi predlagal kongresu, da se letna rezidenca ne popravi, čeprav je bilo to Coolidge že dovoljeno. Predsedniško jahto je dal Hoover prepeljati v dok, ker velja vzdrževanje jahte letno 300.000 dolarjev in poleg tega odvzema mornarici osebje.

Dunajska vremenska napoved. Milo vreme bo trajalo dalje. Oblačnost spremenljiva.

Otvoritev postaje Radio-Beograd

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Dopoldne se je slovesno otvorila postaja Radio Beograd v palači Akademije znanosti. Slovesni otvoritvi so prisostvovali poleg uglednih Belgrajčanov kraljevi zastopnik polkovnik Pečić, prometni minister Korošec, poštni minister Kumanudi, belgrajski župan Savčić. Po blagoslovitvi je imel prvi nagovor poštni minister Kumanudi, ki je dejal:

»Cela vrsta učenjakov, med katerimi so svetla imena naših rojakov Tesle in Pupina, je delalo na rešitvi problema, ki omogoča kar najhitrejšo sporazumevanje med ljudmi in državami na velike daljave. Pri nas se je pričelo z radio-oddajanjem šele leta 1924. Takoj se je prijavilo 120 naročnikov. Leto pozneje jih je bilo 800. Poštno ministrstvo je šlo povsod zasebni podjetnosti na roke. In tako se ima Zagreb zahvaliti samo radio ljubiteljem, ki jim je poštno ministrstvo pripomoglo, da so mogli zgraditi svojo postajo. Z zgraditvijo velike državne oddajne postaje v Ljubljani pa se je število naročnikov povišalo na 20.000.«

Nato je govoril Savčić, za njim predsednik radio postaje Stojadinović, ki je poudaril, da pomenja otvoritev nove radio postaje veliko zblizanje Srbov, Hrvatov in Slovencev, čijih zveze bodo postaje tesnejše. Nato je postaja oddajala program do petih popoldne.

Trošarina za spirit dvignjena

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) V finančnem ministrstvu se je dosegel sporazum med tovarniškimi izdelovalci spirita in kmetijskimi pridelovalci spirita na ta način, da se je kontingent za oboje maksimiral. Trošarina za spirit se je dvignila za 6 Din, enako za vse oblasti.

Milijonska poneverba

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) V Adi v Bački je pobegnil ravnatelj Eskomptne in gospodarske banke Geza Rein z milijon dinarji bančnega denarja. V petek je odpotoval v Subotico, češ da ima tam opravka. - Eskomptna in gospodarska banka je bila podružnica subotičkega denarnega zavoda. Temu se je zdelo Reinovo poslovanje sumljivo. Poslal je tja posebno komisijo. Ko je Rein zanj zvedel, je takoj odpotoval iz Ade. Po nekaterih poročilih se nahaja v Budimpešti. Dognalo se je, da je Rein spekuliral z bančnim denarjem, pri čemer je mnogo zgubil. Pa tudi drugače je živl razkošno. Da se je izognil blamaži, je pobegnil z bančnim denarjem.

Zbor želez. bolniškega sklada

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Danes se je pričel občni zbor železničarskega bolniškega sklada. Od 48 delegatov jih je bilo navzročih 32 iz vseh oblasti. Najbolj številno je bila zastopana Ljubljana z 9 delegati. Radi notranjih sporov v oblastnem odboru se belgrajska delegacija seje ni udeležila. Poročila je občni zbor sprejel. Splošna zahteva delegatov oblastnih odborov je bila, da se predložijo računski zaključki zadnjih petih let. - Nato je bil izvoljen stari odbor. - Jutri se seja nadaljuje.

Neugodno vreme za Zeppelinov polet

Friedrichshafen, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) Ob 10 zvečer je dr. Eckener zbral svoje potnike in jim sporočil, da vladajo sedaj taki nasprotni vetrovi, da ni misliti na polet zrakovplov in da se potniki lahko mirno podajo k počitku. Upati je, da ti vetrovi ne bodo trajali do 2 ponoči in da se bo še posrečilo, spraviti zrakovplov iz hangarja. Če bo neugodno vreme trajalo delj, kakor do 2, pa bo zgubljen en dan, ker potem pride zopet v veljavo prepoved francoske vlade.

Podpirajte »Slov. stražo«

Škof dr. Rožman

Dr. Gregor Rožman je bil rojen 9. marca l. 1883. v Smihelu pri Pliberku, obiskoval je ljudsko šolo v Smihelu pri Pliberku, pohajal celovško gimnazijo od l. 1896. do 1904., katero je dovršil kot gojenec »Marijanišče« z odliko. Od l. 1904. do 1908. je absolvirал bogoslovne študije v celovškem bogoslovju, v duhovnika je bil posvečen l. 1907. Tedanji študijski inšpektor dr. Šomer in profesor dr. Cigoj sta ga stavila med prve gojence semenišča tiste dobe sploh. Škof Kahn ga je nastavljal l. 1908. v Borovlje za kaplana; Borovlje so veljale od nekdaj kot zelo kočljiva postojanka za slov. duhovnika. Toda kaplan Rožman se je priku-pil ljudem in jim je imponiral: star možakar v Borovljah mu je dejal enkrat na cesti: Vi ne boste dolgo tu, Vi boste postali škof.

Škof Kahn je poslal mladega nadebudnega kaplana l. 1909. na Dunaj v Avguštno, čeprav je Rožman izjavil, da bo raje ostal v Borovljah in v pastirstvu sploh. Pri odhodu je čestitljiv slovenski kanonik, dr. Šomer, ki je veljal kot najbrihtnejši izmed vseh kano-nikov, v Celovcu napil Rožmanu v Zinpoljah kot bodočemu škofu.

Na Dunaju je dr. Rožman dovršil v dveh in pol letih (l. 1912.) rigorozne, večinoma z aplavzom in ko je zapustil Dunaj, je izjavil eden izmed profesorjev: škoda bi bilo, če bi se dr. Rožman ne mogel posvetiti popolnoma tanci. Božja Previdnost je vodila svojega izvoljenca po raznih panogah cerkvenega življenja. Imenovan je bil l. 1912. za vzgojnega prefekta v Marijanišču v Celovcu. Mladina ga je občevala; bil je med njo kakor »veliki uglec«, kakor ga je nekdaj imenoval.

L. 1913. je bil imenovan za decenta cerkv. prava na bogoslovnem učilišču v Celovcu in l. 1914. za rednega profesorja moralne in cerkvenega prava. Mladi profesor je bil silno obk-žen z delom, poleg 13 ur rednega pouka je bil še špirtual in podravatelj v bogoslovju, ki je bilo prenešeno za časa vojne v Tancenberg.

Njegovo delo v semenišču je najboljšje označeno, če omenimo utise bogoslovcev, ki so znani kot kritični duhovi.

Slovenski in nemški bogoslovci (tedaj med vojno so bile naročn stne razmere zelo napete) so nekako instinktivno Rožmana naj-bolj vzljubili, navadna verska konferenca dr. Rožmana je bila vsem ljubša, kot vsi govori kakih čeprav izjemoma tujih došlih govornikov. Čeprav so Rožmana dnevno poslušali. V njegovo družbo so šli vsi in v rekreaciji je hotel vsak biti v njegovi bližini.

Poleg dvojnega posla v bogoslovnem se-menišču je dr. Rožman opravljal veliko pa-stirskega dela po slov. delu Korške. Pridige, duh. vaje, misijone je imel kar po vrsti, tako da je izjavil dekan Benetek: Rožman ima celo Podjuno za seboj. Kako je vse to opravljal, je njegova in božja tajnost.

Ko je v l. 1918. do 1919. škof Heffer ime-noval vsled političnih dogodkov prčista Randa-lja v Dobrlivasi za generalnega vikarja slov. dela, mu je podelil dr. Rožmana za kancelarja.

L. 1920. po nesrečnem izidu plebiscita je bil dr. Rožman pozvan od bogoslovne fakul-tete v Ljubljani kot hon. profesor za cerkveno pravo. Na poti v Ljubljano je doživel kata-strofo: zgrbil je dobesedno vso prtljago na železnici. Brez prave službe, brez primerne plače, malo poznan: tako je prišel v Ljublja-no. Začeti je moral takorekoč kariero znova. L. 1920. je dr. Rožman imel šmarnice v ljub-ljanski stolnici: zaslovel je takoj kot cerkveni govornik in več laikov je reklo po teh pri-digah: dr. Rožman bo naš bodoči škof.

L. 1920. je bil imenovan za decenta in l. 1924. za izrednega profesorja cerkvenega prava.

Poleg znanstvenega dela, ki je itak pogoj in bistven del profesure, je dr. Rožman prak-tično uporabljal svoje zmognosti in svoje zna-nje. L. 1922. je bil imenovan po smrti prof. dr. Janežiča za predsednika cerkv. sodišča in l. 1927. za konzistorialnega svetnika. Na juri-dični fakulteti je fungiral dolgo let kot eksa-minator za pravno-zgodovinski izpit.

—o—

Toda dr. Rožman je rojen dušni pastir.

Minister Karapanos v Belgradu

Pred podpisom prijateljske pogodbe z Grčijo

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Popol-dne je z SOE dospel grški zunanji minister Karapanos. Spremljali so ga opolnomočeni minister Politis in uradnika našega zunanjega ministrstva dr. Krsta Subotić in dr. Pavlović. Na postaji je Karapanosa sprejel zunanji mi-nister Kumanudi, minister dvora Jevtić, po-moćnik zunanjega ministra Bakotić, grški po-slanik Polihroniades ter številna grška kolo-nija. Na kolodvoru sta imela Karapanos in Kumanudi kratke pozdravne govore. Kara-panos je izjavil, da prihaja nadaljevat in končat

v Ženevi pričeto delo na zblizanju obeh na-rodov in da podpiše prijateljsko pogodbo. Ta sporazum in prijateljstvo naj ostaneta za vso bodočnost. V ženskem sporazumu so se ure-dila vsa vprašanja trgovskega značaja. Zdej pa se bo s to pogodbo ustvarila najširša ob-lika prijateljstva, ki veže obe državi že zdavnaj.

Karapanos se je podal skozi dvorno ča-kalnico v svoj hotel. Popoldne sta imela Kara-panos in Kumanudi prvo uradno konferen-co, kateri je prisostvoval tudi grški poslanik

v Belgradu Polihroniades. Zvečer je bila v jockey-klubu intimna večerja. Navzoči so bili Karapanos, Kumanudi, Polihroniades, neka-teri uradniki našega zunanjega ministrstva ter člani grške kolonije.

Karapanosovo bivanje v Belgradu se radi Fochove smrti podaljša za nekaj dni. Iz tistih vzrokov se je prelozila slavnostna operna predstava, ki bi se morala nocoj vršiti Kara-panosu na čast.

Pričetek pariških pogrebnih svečanosti

Pariz, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) Truplo maršala Focha so dopoldne ob 8 preneljali iz hiše smrti k grobu neznanega junaka. Spreveda so se udeležili vojni minister Painleve, delovni minister Loucheur, minister za zrakoplovstvo Eynac ter kolonijalni minister Maginot kot za-stopniki vlade. Za visoko generaliteto sta pri-šla generala Weygand in Gourraud. Pod slav-nostnim lokom so položili krsto na lafeto črno ovitega topa 7.5 cm. Na krsti je ležala marša-lova čepica in sablja. Visoki častniki pa so tvo-rih stražo. V širokem krogu so zaprli trg kira-sirji ter je bil ves promet v sosedne ulice ustavljen. Ves dan je nepregledna množica ko-rakala mimo slavočoh, da se poslovi od po-kojnika.

Naša delegacija

V soboto se je odpeljalo zastavstvo naše vojske k pogrebu maršala Focha.

Našo delegacijo tvorijo: vojni minister ge-neral Stevan Hadžić, načelnik glavnega ge-neralnega štaba gen. Peter Pešić, gen. štabni polkovnik Dimitrij Živković, podpolkovnik Škekić in vod kraljeve garde, sestojč iz dveh

oficirjev in 30 vojakov z zastavo. Delegacija je odpotovala z simplem-ekim ekspresnim vla-kom danes skozi Ljubljano. Italijansko in švi-carsko vlado je naprosila naša vlada za do-voljenje, da sme potovati delegacija skozi Italijo oziroma Švico v uniformi in z orožjem.

Vlado bo zastopal pri pogrebu naš pariški poslanik Spalajković.

Tudi rezervni oficirji odp-šjejo svojo de-legacijo, ki jo sestavljajo gg.: Mirković, Pe-trović, Bogdanović in Pajić.

Angleško sožal'e

London, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) V west-minstrski katedrali je bila danes za marša-lom Fochem žalna služba božja, na kateri je zastopal kralja Waleski princ ter so bili pri-sotni vojvoda Connaughtski, drugi člani kra-ljeve rodbine, veliko število ministrov, poli-tikov, diplomatov in vojaških osebnosti. Mi-nistrski predsednik Baldwin je prejel danes od Poincareja obširno brzojavko, v kateri se Poincare zahvaljuje za izraze sožalja Anglije ob smrti maršala Focha.

Nova vlada povečala ugled Jugoslavije

»Temps« o viadi generala Živkovića

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) »Temps«, polioficielni pariški časopis, piše o novem re-žimu v Jugoslaviji: Živkovića vlada, ki ne pozna nobene druge kontrole kot suvereno, je bila v državi odlično sprejeta. Posebno njeni člani Korošec, Uzunović, Marinković uživalo popolno zaupanje ljudskih mas. Jugoslovanski

narod je ugotovil, da je novi režim, ki si ni nadel nobenih fašističnih metod, pokazal de-janske uspehe in dal praktično zdravlilo na kugo, ki je pretila Jugoslaviji ugonobiti. Vlada je dosegla uspehe, s katerimi je treba računati. Ona združuje red in mir. Ugled Jugoslavije je povečala.

Kako preprečuje Avstrija naš uvoz

Dunaj, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Na shodu v svojem tirolskem volivnem okrožju je avstrijski kmetijski minister Thaler poročal sledeče o svoji agrarni politiki: »Večkrat se je zahte-valo od mene, da se morajo veterinarsko-poli-cijske odredbe izvrševati strožje in da se mora popolnoma prepovedati uvoz tuje živine. Tega nisem mogel storiti, ker bi tako škanozno po-stopanje preplasiilo Jugoslavijo, ki bi potem sploh ne podpisala trgovinske pogodbe. Izdal sem zato tako zvano odredbo o drobovju. Do-čim se je smela živina prej uvažati v četrtin-kah, pri čemer so drobovje in oni deli, ki se lahko pokvari, ostali v državi, kjer je bila živina zaklana, se mora po tej odredbi dro-bovje poslati obenem z živino na veterinarsko preiskavo. Pregledal se bo vsak kos, če je dro-

bovje zraven. Seveda se poleti transport ži-vine na ta način ne bo lahko vršil.

Odpoved trgovinske pogodbe s Poljsko ne smatram za primerno, ker bi potem prišla in-dustrija s svojimi mnogimi željami in bi polje-delstvo lahko prišlo v škodo. Zato smatram za boljše, da se dogovorimo s Poljsko, da bo ome-tila svoj uvoz na gotovo mero. Hiter sklep s Poljsko je bil važen tudi radi tega, ker moramo skleniti pogodbo tudi z Romunijo. Imeti obe ti državi za nasprotnici pogodbe, bi bilo preveč. Romunija uvaža v Avstrijo na leto 40.000 glav klavne živine. Z Romunijo bi se morali dogo-voriti, da sme uvažati isto množino živine, pla-čati pa mora primerno carino in kupiti od nas 20.000 glav plemenske živine.

Lateranska pogodba je v korist manjšinam

Berlin, 24. marca. (Tel. »Slov. listu.«) »Ger-mania« objavlja intervju svojega dopisnika iz Innsbrucka z visokim cerkvenim dostojanstve-nikom o cerkvenopolitičnem položaju na južnem Tirolskem na podlagi sklenjenega konkordata. Naglašal je, da prvič po letu 1919 priznava ofi-cijalno italijanski državni dokument »lokalni jezik« kot naravno pravo. Za napredek se sma-tra določba konkordata, ki zahteva, da se meje škofij zenačijo s pokrajinskimi mejami. Strnitev največjega dela nemške južne Tirolske v enotno

cerkveno upravno pokrajino pomeni nepre-conljivo zvišanje sil za katoliško skupno živ-ljenje južnih Tirolcev. Malo nevarno izgleda določba, ki se tiče jezikovnega vprašanja dušnih pastirjev. Toda Vatikan je odlično poučen o položaju na južnem Tirolskem. Zato gotovo ni pristal na nobene koncesije, ki bi mogle škodovati ugledu posvetne Cerkve. Zato je izklju-čeno, da bi podpiral morda italijanizacijo klera na južnem Tirolskem.

Konferenca jugoslovanskih iramazonov

Belgrad, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) V No-vem Sadu se je včeraj pričela konferenca ju-goslovanske iramazonse lože. Glavni odbor šteje 12 članov. Sejam glavnega odbora in da-našnjega plenuma je predsedoval belgrajski

veleindustrijalec Vajfert. Na današnji zbor lož so prišle delegacije iz vse države. Vendar pa je večina delegacij iz Srbije, iz Zagreba jih je le malo. Zelo malo je udeležencev iz Dal-macije, Slovenije in Bosne.

Duše, katere so črpale iz njegovih zakladov, so bile res iz vseh stanov. Duhovščina lavan-tinske in ljubljanske škofije je uživala nje-gove duhovne vaje. Imel je postne govore za gospode, za moške in za gospe v Ljubljani. Fante, takorekoč cele Slovenije, je vzgajal v nešteti duhovnih vajah. Za slavnostne pri-dige, za nove maše itd. so ga vabili na vse strani. Predvsem je uživala mladina in še po-sebej dijaštvo njegovo očetovsko skrb. V Ma-rijskišču je vzgajal cel rod mladine in pre-vidni g. prelat je računal nanj kot naslednika.

— V dijaštvu, srednješolskem in vseučiliškem, so se v povojni dobi pojavljali novi toki, nove ideologije, ki so valovale nemirno in nestalno sem in tja. Dobiti primernega duševnega vo-ditelja: to je bila umetnost. Ugrabilo se je, premišljevalo, izbiralo: toda dijaštvo je in-štinktivno izbralo Rožmana, višji krogi so pri svojih ugibanjih spet in spet prišli na Rožma-na. Posebno ljubezen do mladine je kazal Rožman s tem, da je deloval že od l. 1920. v

predsedstvu Orla; mladini je spisal poseben molitvenik.

—o—

Katoliška cerkev je vsekakor moderna. Šport, skavtstvo in hribolazstvo je danes ne-izogiben ventil za našo mladino. Previdnost božja je posadila velikega turista, Achille de Rattija na Petrov prestol, za stolico ljubljansko pa pripravila predsednika Aljažvega kluba, dr. Rožmana, ki ima največ zaslug za zgradbo kapelice v Vratih.

O značaju nekaj: Ko je dr. Rožman prvič čul o tej »američki« višji krogov, več dni ni mogel ne spati ne delati, tako se je ustrašil. Zbiral je skrbno vse ugovore in pomisleke in je prelistal vse kanone cerkv. prava, kako bi se upiral. Božja Previdnost je a priori vrgla vse pomisleke v koš. Sicer je v življenju na-vadno vse držalo, kar je dr. Rožman pisal in govoril; ko je pa pobijal samega sebe, je do-bila njegova argumentacija kot kvalifikacijo: ne za dostno.

† Dr. Fran Papež

Včeraj je zatisnil svoje oči po dolgem, trudapolnem življenju najstarejši slovenski odvetnik dr. Franc Papež.

Se pred meseci je simpatični, v Ljubljani zelo popularni starček praznoval svojo devet-desletnico, čil, zdrav, tako, kot more človek v njegovih letih sploh zdrav biti in trdno ve-rujoč, da mu bo dano dočakati še svoje sto-letnico. Žal je hotel Najvišji drugače. Dr. Fran Papež se je pred tedni nekoliko prehladil. V soboto zvečer se je vlegel v posteljo, iz katere ni vstal več. Agonija se je pričela še ponoči, zjutraj ob 8 pa je dr. Papež umrl.

Danes živimo hitro in hitro pozabljamo. Dobro pa smo poznali ime nepozabnega po-kojnika, ki si je s tolikimi zaslugami vklesal svoje ime v slovensko zgodovino, posebej pa še v zgodovino katoliškega gibanja.

Pokojnik je bil rojen dne 22. septembra 1838 v Mckronogu, kot sin zdravnika. Po do-vršenih gimnazijskih študijah v Ljubljani, je študiral pravo na Dunaju in v Gradcu, kjer je tudi promoviral. Nato je bil koncipijent pri ljubljanskih odvetnikih dr. Wurzbachu, dr. Costi in dr. Moschetu dokler ni otvoril lastne pisarne. Bil je sloveč ljubljanski odvetnik in so pri njem bili za koncipijente med drugimi tudi dr. Ivan Šušteršič, dr. Hudnik, dr. Fur-lan, dr. Poček i. dr. Pisarno je dr. Papež opu-stil med vojno.

Ze zgodaj je stopil dr. Papež v javno živ-ljenje. Zgodilo se je v 70. letih, ko je v Av-striji in v Sloveniji neomejeno vladal nemški liberalizem. Bil je dolgo vrsto let deželni po-slanec in nekaj časa tudi deželni odbornik in namestnik deželnega glavarja. Užival je po-vod velik ugled in bil tudi v predsedstvu I. kat. shoda leta 1892. Pozneje se je umaknil iz političnega življenja in vrvenja, a kadar-koli je bilo treba pckazati slovensko in kato-liško prepričanje, dr. Papeža ni bilo treba ni-koli šele iskati, vselej je bil med prvimi na mestu. Kako neomajno je bil katoliškega prepričanja, naj omenimo le dogodek od zad-njih državnozbornih volitev: v četrtek je bil operiran v Leonišču, v nedeljo pa je že šel na volišče: »Morda gre ravno za moj glas!«

Dr. Papež se je oženil leta 1879. s hčerko ugledne ljubljanske rodbine Treo. Zapuščča sedaj sina in dve hčeri ter žalujoče vnuke, katere je tako prirčno ljubil.

Zadnja leta so mu odpovedale noge in se je moral odpovedati turistiki. ki jo je zelo gojil prav v viska leta. Vedno pa je upal, da bo še toliko okrevaj in mogel obiskati vsaj drago mu šmarno goro. Želja se starčur ni iz-pnila. Do zadnjega, do predvečera svoje smrti, je z vneto čital in je bil vse svoje živ-ljenje narčnik »Slovenca«. Radi čitanja je bil dolga leta do lanske spomladni stalen gost »Unica«. Zadnje dni se je zelo zanimal za slavnostno številko »Pravnik« in so mu jo morale hčere preskrbeti še prej. predno je dobro izšla. V včerajšnji številki je bil nasti-kan s skupino članov društva »Pravnik«. ka-terega 40 letni jubilej je dobil s smrtjo svojega starega člana in pravniškega nestorja svojo žalostno rezonanco.

S smrtjo dr. Papeža je odšel v večnost mož, ki mu je bilo vse življenje ena sama borba za ideale. Zasluze, ki si jih je pridobil, so neštete in jih Slovenci ne bodo pozabili.

Slava njegovemu spominu! Pogreb nepozabnega pokojnika bo v to-rek dne 26. t. m. ob 4 izpred hiše žalosti in Gosposvetki cesti št. 10.

Amerika linansira sov'ete

Moskva, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Vrhovni gospodarski svet v Moskvi je sklenil s strojnimi tovarnami Freyn & Co. v Chicagu pogodbo za tehnične nasvete za zgraditev 18 novih in preureditev 40 starih kovinskih to-varn v sovjetski Rusiji. Dela imajo biti izvr-šena v petih letih. Stroški za izvedbo načrta znašajo 1 milijardo dolarjev. — Dawesov na-črt za sovjetsko Rusijo se torej pričinja iz vrševati. Kapitalizem je močnejši od komu-nizma.

Belgrajske vesti

»Politika« poroča, da znaša naš prora-čun 12.450.000 Din.

Za zagrebškega policijskega ravnatelja bo imenovan, kakor smo vedeli, šef mestne uprave v Skoplju.

K reviziji naše carinske politike

Tolikokrat ponovljena zahteva kmetijskih slojev, naj se jim proizvajalni stroški znižajo z odpravo ali vsaj z izdatnim znižanjem carine na kmetijske stroje in orodje, je tik pred svojo izpolnitvijo zadela še ob protest industrije. Ta je predložila javnosti svoje ugovore, računske utemeljitve, katerih pa v tisku ni poizkusila obrazložiti. Vendar pa hočemo tudi brez takšne treškovne analize obratovalnih razmer brez nadaljnje smatranja, da solidno držijo. Da je želja kmetijstva utemeljena, vsaj toliko, kolikor zahtevke industrije, pa seveda ni dvomiti.

V naši trgovinski politiki je nastal torej zopet enkrat interesanten konflikt in to med dvema produkcijskima panogama, ki jili v nobenem pogledu ni mogoče primerjati, ne v obratovalno-tehničnem, ne v rentabilitetnem, ne v splošno gospodarskem. Nastal je konflikt, ki se torej ne more rešiti po številni ugotovitvi razmerja med ugodnostmi in neugodnostmi na obeh straneh, temveč kjer izza pamtveka odloča politična zamisel s celo vrsto iracionalnih činiteljev, na katero stran naj se tehnika nagne.

Takšno je dejansko stanje, ki je obenem klasičen primer zagate, v kakoršno lahko privede posamezne stanove malo domišljena državna gospodarska politika. Kaj sedaj? Treba bo pač žrtvovati ali industrijske interese ali interese zadevne industrije, ali pa ubrati kakšno srednjo bližnjico, ki je mogoče najkrajša pot, glede katere pa ne stoji, da je smiraj tudi najboljša. Pogostoma pa niti pravočasna pomoč nič ne izda, zlasti, če je le delna, ne polna.

Stvar je bila zelo enostavna pred leti, ko v naši državi ni bilo samo pol tuceta pravnih področij, marveč tudi ravnotoliko ločenih narodnih gospodarstev. Tedaj skupinski gospodarski interesi se niso bili definitivno opredeljeni in so o svojih smernicah še le ugibali. Dnes so pa investicije že davno storjene in se brez velike škode ne morejo več potegniti iz obratov; porazdeljeno je tudi potrebno delavstvo v posameznih industrijah v razmerju, kakor ga določa nosnost carinskih opor in vsaki panogi posebej. Na tej podlagi so se nadalje stabilizirale rešitve, cene, mezde, dohodki in količine potrošnje, višina produkcije in izrabiljivost proizvajalne kapacitete. To velja splošno za vse gospodarstvo v državi, velja pa za industrijo še prav posebej. Uprav zaradi vsestranske carinske zaščite je danes vsaka panoga kot odjemalka prizadeta od carinskega interesa drugih panog. Z drugimi besedami: krog solidarnih carinskih odvisnosti se je v naši državi zaradi nastale medsebojne zveznosti cen davno že sklenil. Nastala je povsem nova situacija.

V tej umetno stopnjevani temperaturi sklenjenega carinskega režima je vzrasla bujna vegetacija mnogolikih industrijskih eksperimentov, ki ne prenesejo svežega zraka svobodne tekne. Zato pa spadamo k onim državam, ki se ponašajo z najvišjimi carinskimi ogradami, čeprav je povprečna življenska mera pri nas ena najnižjih v Evropi. S carinskim solidarizmom smo splošno razino cen navili tako visoko, da se ne more geniti nikamor ne kmet in ne delavec; če pa leto za letom gledamo račune naših industrijskih podjetij širom cele države, o blagodejnem učinku carin tudi iz zasebnogospodarskega stališča ni videti znakov v njih. Fiasko se danes ne da več prikriti z novimi obljubami in poživljanjem uad, treba bo vendar enkrat izvajati konsekvence.

Lepa je sicer misel in na prvi pogled nekako idealna, da bi s carinsko vzgojo sedanje pridobitne generacije in tudi za ceno velikega odrekanja in žrtev od strani 98 odstotkov vsega prebivalstva zagurali lagodno gospodarjenje bodočim rodovom. Vprašanje pa je, če je res takšna vsestranska carinska zaščita, s katero se ponašamo, najpripravnejše sredstvo za to? Prav močno se nam zdi, da je carinska politika preteklega desetletja pri nas bila zasnovana na neki logični prevari. Ker je bilo nekdaž tako, da je ta ali oni narod z zaščitno carino si privzgojil močno domačo industrijo in z gospodarsko močjo utrdil svojo politično veljavo, so optimistični in malo preveč simplistično misleči ideologi smatrali, da velja ta recept vedno in v vsakem slučaju. Pri tem so pozabili, da gospodarstvo ni mehanika, da veljajo takomenovani socialni zakoni pravzaprav samo enkrat, ter da je carina le poslednje in pomozno sredstvo, ako so obenem dani tudi drugi temeljni pogoji. Samooskrba je tudi v času, ki se je pri nas vzel za vzorec, imela le relativen pomen, danes pa je ta relativnost zmedela še bolj; zaradi dalekosežnih tehničnih sprememb ne drži več niti vojni argument. Tudi so spremenjene razvojne smernice nekdanjo vsebino pojma samooskrbe prepognile v pravcu specializacije malega števila takih proizvajalnih panog, katere nahajajo v deželi najboljše pogoje, naravne in npravne.

Nekje bi torej prej ali slej bilo treba prečeti, ker naše šibko narodno gospodarstvo takšne carinske obremenitve ne more vzdržati trajno. Mislilo se je preveč samo na produkcijo, na njen čim največji volumen, pozabilo pa se je poskrbeti tudi za onega, ki bo vso to produkcijo mogel in hotel kupiti. Zato je baš važno, da se je napravil vendar enkrat pričetek, in zanimivo bo opazovati, kako in koga bo pogodil prvi resni poskus ter po kakšnih vidikih bo ubrala svojo pot pravkar napovedana revizija vsega našega carinskega sistema.

Ojkos.

Samomor dijaka

Zagreb, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Davi ob štirih je izvršil na Pejačevićem trgu samomor Filip Samović, rojen leta 1908. v Gospičinju pri Podgorici. Po poklicu je bil dijak na srednji tehnični šoli. Iz četrtega nadstropja novo zgrajene hiše se je vrغل na ulico, kjer je obležal mrtev. Vzrok samomora ni znan.

Senzacionalna spionaža v Nemčiji

Düsseldorf, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Slučajno je bila v Düsseldorfu odkrita v Renski jekleni in strojni tovarni tatvina načrtov za kanone. Neki v tovarni zaposleni konstruktor si je prisvojil načrte za kanone oklopne križarke »A« in jih prodal tuji državi. Govorje, da se je Rusija zanimala za te načrte. Storilec je že prijet in je bil izročen državnemu sodišču v Leipzigu. Renska jeklena in strojna tovarna

je po Versajskem miru edina tovarna Nemčije, ki še sme izdelovati za nemško vojsko in morarico vojni material. Kakor poroča »Reinisch Westfälische Zeitung«, sta ukradla dokumente neki inženjer in nek nameščeneec, ki sta bila pred kratkim od tovarne odpuščena. Inženjer se je preselil, iz neprevidnosti pa je pustil na svojem starem stanovanju odrezek nekega načrta. Ta odrezek je povzročil odkritje tatvine.

Novi uspehi mehiških ustašev

New York, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Prvo oficijelno priznanje, da ima mehiška vojska težkoče z vstaji, ki jih vodijo katoliki in ki operirajo za hrbtom Callesove armade, se nahaja v izjavi, da je Calles poslal 5000 mož, po večini konjeništa, iz Torreona proti jugu v državi Guanajato in Jalisco. Katoliška vstaja, ki je izbruhnila neodvisno od generalske revolte, je torej zavzela resnejši obseg. Cal-

lesova vojska, ki je oslabiljena že s tem, da je odposlala 6000 mož proti Mazatlanu, bo težko mogla nadaljevati prodiranje proti Escobarju. Res že javlja Escobar, da zopet koraka proti Torreonu in da hoče izbojevati bitko. Njegove patrole že delujejo za hrbtom Callesove vojske in govori se, da je v državi Zacatecas razpršil vladne čete.

Kongres gradbenikov

Zagreb, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) V sejni dvorani zagrebske trgovske zbornice se je vršil kongres gradbenikov. Navzoči so bili delegati iz Ljubljane pod vodstvom načelnika zadruge stavbenikov g. Briclja, Belgrada, Sarajeva, Splita, Sušaka, Maribora in Sombora. Kongres je otvoril predsednik Graf. Tajniško poročilo je podal g. Freudenreich.

Kongresu so prisostvovali tudi zastopniki gospodarskih korporacij in oblasti. Zagrebski župan g. M. Srkulj je pozdravil kongres v imenu mesta Zagreba. V svojem govoru je poudarjal velike zasluge stavbenikov v raznih panogah stavbeništvu in želel kongresu velik uspeh. Kongres se je vršil v prostorih trgovske in obrtne zbornice. Na dnevnem redu so velevažna stanovska vprašanja, ki se obnavljajo z veliko resnostjo in temeljitostjo. Med drugimi se je obravnaval projekt novega obrtnega zakona, novi davčni zakon, o stanju stavbeništvu, o srednjih tehničnih šolah in drugo. Kongres je poslal kralju udanostno brzojavko in določil prihodnji kongres v enem izmed mest Vojvodine.

Predlaganih in sprejetih je bilo več resolucij. Kavčič je utemeljeval resolucijo o srednjih tehničnih šolah, ki naj ostanejo kot doslej. Za pomočnike in poslovodje naj se ustanovi poseben tečaj. Freudenreich je predložil resolucijo o obrtnih šolah. Dalje zahteva resolucija, da se gradbena obrt uredi z enotnim zakonom. Nato so izvolili novi odbor. Predsednik je Milan Miladinović iz Sarajeva. Podpredsednika pa Kavčič iz Zemuna in Vunder iz Zagreba. Popoldne so si ogledali zborovalci mesto in Maksimir.

90 letnica Marijane Hainisch

Dunaj, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Gospa Marijana Hainisch, znana evropska boriteljica za ženske pravice in mati prvega avstrijskega zveznega predsednika dr. Mihaela Hainischa, je praznovala danes svoj 90. rojstni dan. Pri tem je telesno in duševno popolnoma čila. Dobila je iz vseh krajev na tisoče čestitk. Dunajska občina ji je podelila občinsko pravico.

New York, 22. marca. (Tel. »Slov.«) Zna- na banka Blair & Co. se je združila z Bank of America. Novi zavod, ki je po Morganovem drugi največji, razpolaga z glavnico 125 milijonov dolarjev in rezervami 500.000.000 dolarjev. Na čelo zavodu stopi predsednik banke Blair & Co. Walker.

K smrti maršala Focha. Največji triumf v življenju zmagovalca v svetovni vojni: maršal Foch (drugi od desne) se pripravlja, da vstopi v zgodovinski salonski voz za podpis premirja.

Francoski kapital v Avstriji

Dunaj, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Neka francoska skupina, najbrže Schneider-Creuzot, je kupila za ceno nad 1 milijon šilingov veleposestvo Eisenerz-Hieflau, katero je cesar Franc Jožef zapustil otrokom prestolonaslednika Franca Ferdinanda. Posestvo leži neposredno ob tamošnjem železnem rudniku in meri 22.500 ha, večinoma gozda.

Ako še nimate

dobrega radijskega aparata, ki Vam dan za dnem v Vaši sobi poje, igra, predava

Vam nekaj važnega manjka

Nabavite si ga! — Oglasite se pri nas ter si ga oglejte! Poslušajte ga! — Izberite si ga po svojem okusu!

Radio Ljubljana

Miklošičeva cesta, paviljon poleg Uniona. Telefon 3190.

Zastopstvo kvalitetnih aparatov „Radione“, zaloga Telefunken, Philips, Ingelen, Kapsch itd. itd.

Duhovniški naraščaj za Rusijo

»Ekspres porany« poroča: Veliko katoliške omladine pod sovjeti hrepeni po duhovniški izobrazbi, a nima prilike za njo, ker so zaprta vsa semenišča. Zato pobegnejo ti novinci na Poljsko in se tam učijo v upanju, da jim bo nekoč mogoče orati Gospodovo njivo v domovini. Koncem januarja so v Varšavi posvetili za mašnike šestorico teh mladeničev. Malo poprej je posvetil in nastavl kot duhovnika mohilevske diecezeje in partibus nadškoof Roop potomca ugledne rodbine grofa Aleksandra Silber-Platerja.

Schachtov program odobren

Berlin, 24. marca. (Tel. »Sl. L.«) Predsednik nemške državne banke dr. Schacht je poročal državnemu kancelarju, finančnemu ministru, državnemu gospodarskemu ministru in zastopniku zunanjega ministra o pariških repariacijskih pogajanjih in se potem vrnil v Pariz. Vtis, ki ga je napravilo v Berlinu Schachtovo poročilo, ni neugodno, ali tudi ne preveč optimistično. Nemški vladni krogi so mnenja, da je Francija s svojimi zahtevami precej osamljena. To se baje vidi tudi iz nervoznosti pariškega tiska, ki da se celo boji, da bi mogla razpasti skupna fronta zaveznikov. Nekateri pa mislijo, da francoski tisk nalašč s temi pesimističnimi vestmi pretirava, da bi tako tem bolj pridobil zaveznike za francosko stališče. Dr. Schacht ni dobil novih instrukcij, važno pa je, da bo mogel na sedanjih bazi dalje se pogajati v Parizu.

Radio Ljubljana

Ponedeljek 25. marca. 9.30: Prenos cerkvené glasbe. — 11 Komorni trio (sodelujejo gg. koncertni mojster prof. Trost (violina), soločelist Gustav Müller in dirigent Niko Striž (klavir): 1. A. Rubinstein: trio, op. 52. — Moderato assai; 2. I. Brahms: trio, op. 40 Adagio mesto Scherzo; 3. Wieniavski: Romanca iz vijolinskega koncerta (d-mol, op. 22) igra prof. Trost; 4. G. Goltermann: Andante iz a-mol koncerta op. 14, igra soločelist A. Müller; 5. P. Juon: trio op. 17 Adagio non troppo; 6. K. Goldmark: Arija iz vijolinskega koncerta (a-mol, op. 28), igra prof. Trost; 7. Ph. Gaubert: Soir d'Automne (trio), 8. Moniuszko: Večer, igra soločelist A. Müller; 9. F. Grieg: La mort d'Ase, norveški ples, št. 2. — 15 Materinski dan v radiu: 1. Koralna recitacija s spremljevanjem orkestra; 2. Kako radi Te imamo (deklamacija v zboru otrok); 3. Slavnostni govor (prof. Dolenc); 4. Solospevi (g. Likovič): Stanko Premrl: Ave Marija, Stanko Premrl: Počitek, Mendelssohn: O, moj Bog; 5. Mamičin praznik (deklamacija); 6. Solospevi (g. dr. Adlešičeva): Maks Reger: Marijina Uspavanka, Mozart: Arija kraljice noči iz »Carobne pisčalce; 7. Koko cvetlice (rajanje otrok); 8. Petje moškega okleta; 9. Mamičin najljubši dan (dramatičen nastop otrok). — 16.30 Koncert Radio orkestra: — 20 Pevski večer zbora prosv. društva z Viča: 1. S. Premrl: V Korotan; 2. I. Ocvirk: Moja pomlad; 3. P. Jereb: Veterček; 4. J. Lahar: Pozdrav; 5. V. Vodopivec: Ena ptica priletela; 6. E. Adamič: Kresovale tri devojke; 7. St. Premrl: Polček; 8. J. Klementič: Oj pogledjte ptičke; 9. I. Ocvirk: Igra kolo; 10. M. Tome: Majeve. Koncert Radio-orkestra. — 22 Poročila in časovna nadoved.

Mariborska nedelja

Maribor, 24. marca 1929.

Megla je legla na Cvetno nedeljo preko mariborske ravnin; pristna ljubljanska megla, gosta, da ti jedva nese pogled za nekaj korakov razdalje; za obdravsko prestolico redek, toda zato tem pomenljivejši pojav. Ljubljanci vsaj vedo, odkod se jemlje; mariborske vremenoslovne kapacitete pa si že desetletja zamažajo belijo glave, da bi prišli tej vremenski prikazni do dna. Po dolgem presledku torej je zaobjela mariborsko vzdušje hladna megla in se šele v pozni dopoldanski uri razkabila. In zvedrilo se je nebo ter začelo razsvetljevati. In zvedrilo se je nebo ter začelo razsvetljevati. In zvedrilo se je nebo ter začelo razsvetljevati.

Pred cerkvami. Fantje in dekleta iz okolice tabore ob vhodih ter ponujajo oljčne vejice in običajne butarice, spominjajoče v svoji simbolni prelesti na Zveličarjev triumfalni cvetnonedeljski pohod v Jeruzalem. V notranjščini pa so mariborske hiše božje natrepane pobožnih vernikov, ki prisostvujejo prelepim cvetnonedeljskim cerkvenim obredom. — Na trgu. Od prvih jesenskih nedelj sem ni bilo takega rekordnega obiska na mariborskem tržišču. Pred velikonočnimi prazniki smo in kmetje potrebujejo denar. Saj ni bilo preko dolgotrajne zime nobenega izkupčka. — Tudi se je danes čutil po dolgih mesecih zaležanih in dolgočasnih zimskih nedeljih močan beg iz mariborskih kavarn, gostiln ter drugih javnih lokalov. V eno so pohitele mariborske družine proti priljubljenim izletnim ter izprehodnim točkam v mariborski okolici. Smučarji pa so že včeraj popoldne odrinili v lepem številu iz tesnobnih mestnih meja ter se odpeljali proti Železni Kapli. Dvodnevni izlet so organizirali na Obir in se jutri zvečer vrnejo v Maribor. Po slovo od zasneženih gora in planin so šli. Smuk!

Tudi je danes po dolgem presledku živelo na Rapidovem igrišču. Mariborski nogometaši so z elanom planili v sezono. Predpoldne sta se spoprijeli moštvi »Maribora« in »Svobode«, popoldne pa sta merila svoje moči »Rapid« in »Železničar«. Kdo da je zapustil nogometašče kot zmagovalec, poročamo v sportnem delu.

V prijetnih popoldanskih urah so zdržali v objem Dravinih valov prvi letošnji kopalci, preko njene površine pa so vzdolž in počez križarili čimklni. Tako smo obhajali v Mariboru cvetnonedeljski praznik v znamenju vsesplošnega vrvenja in živahnega spomladanskega valovanja.

In tudi incidentov nismo pogrešali sredi vsega tega. Pred neko gostilno v gornjem delu Vetrinjske ulice je neko borbeno tropereje kazalo svoje kumšt. Rudl J., Rudl H. in Rudl S. so se bili sporekli; nato pa so se spopadli in drug drugega popadli. Do krvi so se obojestransko zmikastili. Komedijski, ki so jo povzročili trije Rudlji občinstvu, se je končala s tragedijo rčeteta in vode, ki je bila doletela Rudina št. 3. — V Smetanovi ulici pa je prišlo do nemale senzacije. Iz nekega dvorišnega balkona v III. nadstropju je 22letna služkinja Julijana K. hotela izvršiti smrtonosen skok. Ze se je bila vzpela preko ograje. V zadnjem trenutku je prihitela na balkon gosposinja ter preprečila usodepoln skok s III. nadstropja. Julka je poslednje čase zelo otožna. Ze pred desetimi dnevi je hotela v smrt ter izpila manjšo količino lizola. Pa so jo bili rešili.

Občni zbor gremija

V trgovskih krogih pa se je kazalo posebno zanimanje za občni zbor mariborskega trgovskega gremija, ki se je vršil v Gambirnovi dvorani. Navzoč je bil tudi referent za obrtne zadeve pri mestni občini mag. svetnik Rodošek. Iz poročil posameznih funkcionarjev posnemamo, da šteje gremij 1656 članov in da je v Mariboru 742 trg. obratov ter 172 protokoliranih tvrdk. O posameznih poročilih prinese »Slovenec« podrobnejše izvestje. Pri volitvah je bil izvoljen večinoma stari odbor. Tudi so se storili na občnem zboru sledeči važni skle-

SK Ilirija rez. SK Jadran rez. 7:2 (3:0).

Ker je bila prvenstvena tekma prvih moštov Ilirije in Jadrana odgodena, sta mogli včeraj v prvenstvenem tekmovalstvu nastopiti le rezervi omenjenih klubov.

Jadran se v prvem polčasu nikakor ni mogel znajti in je bil docela potisnjen v obrambo. Zadovoljiti se je moral le z defenzivno igro, kjer se je dobro obnesla obramba. Par prodorov ni prineslo nobenega uspeha. Ze v prvi minuti je padel gol, ki mu je kmalu sledil še drugi in kazalo je, da bo Jadranovo moštvo težko poraženo. Toda druga polovica Jadraneve igre je bila znatno boljše od prve. Moštvo Jadrana je zadevalo z izrednim elanom in je moglo držati igro zaprto. V drugem polčasu je Jadran dosegel tudi dva gola, enega iz 11 metrovke.

Rezerva Ilirije vidno napreduje. Kombinacija je bila zelo dobra, posamezni igralci na mestu. Posebno se je izkazal napad, ki ga je vodil poštvalni lee. Ugajali so tudi halfi, zlasti Lade, ki se je pokazal tudi dobrega streleca. Obramba je bila nekoliko nesigurna.

ASK Primorje jun. SK Krakovo 7:0 (4:0).

Na igrišču Primorja so Primorski juniorji po lepi kombinacijski igri odpravili Krakovčane s 7:0. Sodil je g. Buljevič.

SK MARIBOR SK SVOBODA 7:4 (4:0).

S to tekmo se je otvorila v Mariboru pomladanska sezona, ki je privabila na igrišče lepo število gledalcev. Igralo se je na igrišču Rapida, ki je bil v dobrem stanju. Igra sama ni nudila mnogo, zlasti Mariboru se je poznala dolga zima. Maribor je nastopil z dvema rezervama, ki sta se dobro obnesli, zlasti levo krilo. Unterreiter ni pravi vodja napada, je veliko preveč kombiniral. Vse moštvo zlasti pa krile, so v drugem polčasu znatno popustili in se je Svobodi tudi posrečilo zabiti 4 gole. Tekma je napravila vtis, da je Maribor podcenjeval nasprotnika. Svoboda je v drugem polčasu iznenadila. Ojačena s tremi novimi igralci je igrala za razred boljše kot v prejšnjih sezonah. Moštvo je ambiciozno in zelo poštvalno igralo. Sodil je dr. Planinšek.

SK RAPID SK ŽELEZNIČAR 2:0 (1:0).

Popoldne se je prvenstvo nadaljevalo. Izgledi na zmago so bili popolnoma negotovi, ker je nastopil Železničar kompletno. Rapidu se je poznala tekma prejšnje nedelje z Ilirijo. Zmago je odločil boljši napad Rapida, ki je lepše kombiniral. Igra je bila odprta in bi tudi obratni rezultat ne presenetil. Sodil je g. Nemeč.

ZAGREB:

Prvenstvene tekme: Hašk:Viktorija 3:1 Gradjanski:Železničar 4:0, Concordia:Derby 9:0, Croatia:Sparta 2:0.

Državno prvenstvo v Croseountry teku na 10 km. Za to tekmo je vladalo veliko zanimanje, kajti v izbirnih tekmah, ki so se vršile v Belgradu, Ljubljani in Zagrebu, so bili doseženi tako različni časi, da je bil izid negotov. Državni prvak je postal Luka Predanič (Concordia) v času 35:17 dve deset., 8 m za njim je prispel na cilj Sporn (Ilirija), 50 m pa Stefanović (Belgrad).

BELGRAD:

Jugoslavija:Edinstvo 6:0 (4:0).

pi: 1. da smejo imeti posamezni trgovci največ 2 vajenca; 2. da mora trgovci držati vajenca po izučanju najmanj 6 mesecev; 3. brez razloga se učenci ne smejo odpustiti; 4. da morajo vajenci šolo redno obiskovati. Po poročilu gremijskega načelnika g. Weixla o desetletnem poslovanju mariborskega trgovskega gremija je prišlo pri slučajnostih do živahnega besednega dvoboja med trgovci in navzočimi predstavniki mariborskih trafikantov, ki so stali v obrambo svojih upravičenih interesov občnemu zboru nekaj vprašanj.

v pismu svoje bolečine tako-le: »Draga žena! Meni se dobro godi in nič ne rečem. Tudi hrana je dobra in tudi nič ne rečem. Ampak to ti povem, da na mojem gruntu nikdar več ne bom zelja sadil, dokler bom živ.« Tako nekako, kakor z zeljem, se mi zdi tudi s knjigami, tudi pri nas, in jaz se ne bi prav nič čudil, če bi dobil kakšen naš knjigotržec lepega dne pismo, kjer bi stalo zapisano, da so knjige prav lepe, nič ne rečem, tudi dosti jih je in tudi nič ne rečem, ampak zelja ne bom nikdar več kupil, dokler bom živ! Tudi književnega zelja se ljudje kmalu preobjedo in potem je konec — dokler ne dobe druge hrane.

Ce pa gospodje knjigotržci meni ne verjamejo, naj vprašajo za svet svoje obrtne tovarne slaščičarje. Ideal mnogih deklic je, da bi smeje enkrat v slaščičarni jesti voseprek, kar jim zažele oči. Deklicam, ki jih gospodje slaščičarji sprejmejo za prodajalke, se ta srčna želja tudi izpolni. One smeje pojesti in polizati kar hočejo in kolikor hočejo, dokler ne pride do revolte v želodcu. Potem je konec s sladkarijami in še tako sladkosneden deklic se jih ne pritakne nikdar več. Rnše drobi ovsen kruh kot najfinejšo torto.

Sport

JUBILEJNA VESLAŠKA TEKMA CAMBRIDGE:OXFORD.

Na Themsi se je vršila pred 400.000 gledalci na 4 in pol milje dolgi progi veslaška tekma med Cambridgeom in Oxfordom. Prvič se je ta tekma vršila pred 100 leti. Prireditev je bila čisto jubilejna, praznovala se je stoletnica in pa 75 letnica, odkar se tekmuje na tej progi. S to poslednjo zmago Cambridgea so uspehi končno izenačeni. Oxford je zmagal 40 krat, Cambridge tudi 40 krat, ena tekma je pa ostala neodločena. Moštvo Cambridgea je zmagalo v času 19:25, vendar ima pa še vedno rekord Oxford, ki je za približno 1 minuto boljši.

DUNAJ:

Rezultati prvenstvenih tekem: FAC:BAC 3:1 (1:1), Wacker:Slovan 6:1 (2:1). S temi zmagami so se Floridsdorferji pomaknili na drugo mesto, Wacker pa na peto mesto.

Pokalne tekme so prinesle naslednje rezultate:

Rapid:Admira 4:3 (2:1). Igra je potekla v regularnem času neodločeno. Šele podaljšek je prinesel zmago Rapidu. Sportklub:Hertha 6:3 (3:2) — WAC:Austria 2:1 (1:0), Viena:Ottakring 12:0 (6:0).

GRADEČ:

Cricketer:Sturm 3:0 (1:0).

Dunajsko amatersko moštvo je odneslo lahko zmago.

BUDIMPEŠTA:

Ferencváros:Ujpest 3:1 (1:0, Hungaria:III. okraj 3:0 (0:0).

KAPOSVAR:

Somogy:Kispesti 1:1 (1:0).

TEKME ZA ANGLEŠKI POKAL.

Tudi ta predzadnja runda je prinesla pre-

senečenje, in sicer v angleški rundi poraz Aston Villa, v škotski pa Celtic. Rezultati so naslednji: Angleška runda:Portsmouth:Aston Villa 1:0 (1:0), Bolton Wanderers:Huddersfield Town 3:1 (0:1).

Škotska runda:Glasgow:Ramgers:St. Mirren 3:2 (1:2), Kilmarnock:Celtic 1:0 (0:0).

SMRT VODITELJA MADJARSKIH KMETOV

V Budimpešti je umrl svoj čas zelo znani ljudski tribun Šandor Cizmadia. Njegova kariera je zelo zanimiva. Bil je sin ubogega kočarja in do svojega osemnajstega leta ni znal niti čitati, niti pisati. Šele pri vojakih se je naučil tega, na kar se je z vso vnemo pričel baviti s politiko. Kmalu si je pridobil velike simpatije med malimi kmeti. Posebno v borbi za splošno volilno pravico si je priboril veliko zaslug. Njegova popularnost je neprestano rasla in je po prevratu bil neomajni gospodar širokih kmetijskih slojev. V Karolyjevi vladi je bil minister, pod komunističnim režimom komisar, pod Bethlenovo reakcijo organizator nacionalistov. Ker pa za ljudstvo ni imel drugega kot demagoške fraze, je izgubil vpliv in končno je padel v nemilost režima, ki mu potem tudi ni mogel več koristiti. Umrl je v samoti in samo časopisje se je ob njegovi smrti spomnilo njegovega burnega življenja.

Tudi letos suša? Kmetje po vsem Primorskem tožijo, da jim je radi mraza zaostalo delo na polju in vinogradu. Zdaj pa ovira delo — suša. Zemlja je v resnici tako suha in trda, da ne gre delo od rok. Kmet se boji suše. Zanimivo je, da je v vodovodih pričela primanjkovati voda. Tako kaže n. pr. tržaška statistika, da donša nabrežinski vodovod manj vode kakor v času najhujše suše; Trst trpi radi tega veliko pomanjkanje vode.

Nov otroški vrtec. V Deskah je društvo »Italia Redenta« ustanovilo nov otroški vrtec. To društvo vzdržuje na Goriskem že kakih 50 vrtcev.

XXIII. PROSVETNI VEČER

hkrati zadnji večer v tej sezoni bo posvečen zlati Pragi. Veliko število priglasevcev, kateri bodo to leto obiskali Prago in se udeležili skupne proslave v brati Čehi ob priliki tisočletnice sv. Vavla, je nagnalo Prosvetno zvezo, da priredi poučno predavanje s pomočjo filma o Pragi, o stari Boleslavi in o stvarih, spominjajo na jubilejna sv. Vavla. Čehoslovaški konzul dr. Ressel je iz prijaznosti prevzel to zadnje predavanje o gornjem predmetu. Vljudno vabimo posetnike prosvetnih večerov, kakor tudi vse one, kateri bodo pohitili v Prago in katerim finačni viri ne dopuščajo, da si ogledajo krasoto Prage, da se udeležijo tega večera in napolnijo Unionsko dvorano v torek, dne 26. t. m. ob 8 zvečer.

PREDAVANJE DR. JOSIPA VILFANA.

Akademski klub za Društvo narodov opozarja na predavanje »Manjšinsko vprašanje in Slovani«, ki ga priredi jutri, t. j. v torek, 26. t. m., točno ob 18. uri v zborni dvorani univerze. Predava biviš slovensko-hrvatski poslanec v rimskem parlamentu dr. Jos. Vilfan. — Dr. Vilfan je odločilno vplival na razvoj manjšinskega vprašanja in aktivno sodeloval pri organizaciji evropskih manjšin, ki so ga v priznanje njegovega dela izbrale za predsednika svojih kongresov l. 1925., 1926., 1927. in 1928. Njegova izvajanja vzbujajo na internacionalnih kongresih izredno pažnjo.

Iznajdba strogega očeta, da more takoj ka znova! vsako napačno besedo ali kretnjo svoje žene in obeh otrok.

Med tednom

Pred nekaj dnevi sem bral v nemških časopisih, da so priredili na Dunaju »dan lepe knjige« ali »knjižni dan«. Namen tega dneva je bil delati reklamo in propagando za knjige in sicer so pesniki in pisatelji v svojih govorih izražali svoje globoke želje, naj bi ljudje rajši brali lepe knjige kot časopise, bolj odkritosrčni knjigotržci so pa dejali, da bi bili zadovoljni že s tem, če bi ljudje knjige kupovali, če jih potem že berejo ali pa ne. Oboji so pa tožili, da ljudje knjig, vsaj današnjih modernih knjig, ne marajo posebno, zato pa je treba poskusiti vse, da se ljudje zopet navadijo na knjige, zlasti pa na nakupovanje knjig.

Tožbe, da knjige ne gredo več med ljudi, tudi pri nas niso redke. Vselej pa, kadar poslušam takšno stokanje, se moram nehoti spomniti na trdnega kmeta, ki je služil med vojno v mojem oddelku, kjer je revež moral jesti najmanj po dvakrat na dan kisel zelje. Zelje je sicer dobra stvar, ampak dvakrat na dan, teden za tednom, to je bilo tudi kmetu preveč. Iz strahu pred cenzuro pa je potožil svoji ženi

Treba je torej vsako stvar pritrirati do prenasatčenosti, pa je to konec. To je že staro, ampak mnogo premalo upoštevano spoznanje. Odpraviti in ozdraviti pa se prenasatčenost ne da s tem, da se tlačijo ljudem v želodec ali pa v možgane to, česar imajo že zdavnaj preveč, ampak jim je treba dati nekaj novega, ali pa nekaj tako starega, da imajo ljudje starino za novino. Knjižotržci, vpoštevajte ta zlati nauk in kmalu bo denarja kot črepinj. V reklamnih oglaših je sicer namen »lepe« knjige lepota, ampak lepi honorarji in denarji tudi niso kar tako.

Pa še nekaj sem bral v velikem nemškem časopisu, kar je vredno povedati tudi pri nas. V neki deželi v Zedinjenih državah Severne Amerike so vpeljali poleg drugih kazni tudi bičanje. Po 100 in še po več ljudi postavijo v vrsto, pred vrsto pa stoji izvršilna komisija: sodnik, pisar, rabelj itd. Na dano znamenje začne rabelj svoj posel in odmeri vsakemu zločincu po 30, 40 do 50 udarcev po goli koži. Ker pa je Amerika dežela humanitete, imajo pripravljene tudi zdravnike, ki drgnejo prebičano kožo z alkoholom, jo mažejo z vazelinom, obvijajo z bombaževino, ki mora biti steri-

lizirana itd. Ali ni to lepo in človeško? Meni se zdi že prelepo in se za »človekoljubno« izpiranje krvavega hrbita prav lepo zahvalim.

Tako skače svet iz absurdnosti v absurdnost. Pametni so tisti, ki znajo take skoke izkoristiti. Če opazuješ prenasatčenost, pripravljaj hitro drugo hrano, boljše ali slabšo, toda drugo in novo. Ko bodo ljudi začeli boleti želodci ali pa možgani, se jim polagoma približaj s svojim loncem nove telesne ali pa duševne jedi. Videl boš kmalu, kako se bolniki zbirajo okoli tebe. Takrat zagradi kuhinjo in prodajaj, prodajaj, dokler je čas. Kajti vedeti moraš, da se bodo ljudje tudi tvoje hrane kmalu preobjedli in da bodo začeli siliti in tiščati drugim, k novim loncem. Izkoristi torej čas, dokler ga moreš, če ne boš biti obsojen na dolgo čakanje na novo kuho.

Ali pa naredi tako, kakor delam jaz, ki ne znam kuhati ne nove in ne stare jedi: Lovi se od lonca do lonca in pokušaj tako dolgo, da se boš loncev naveličal in vsem kuharjem pokazal — ifco. Kuharji bodo sicer hudi, ti pa se boš smejal, kakor se jim smejem jaz.

Zakaj zapadejo izseljenci amerikanizaciji?

Zanimiva polemika

Gospod Jager, kaplan pri Sv. Vidu v Clevelandu, je objavil v «Glasilu K. S. K. Jednote» žalosten članek pod naslovom »Brez upa zmagaj«. Bridko toži, kako se hitro amerikanizira naša ameriška slovenska mladina. Na ta članek mu odgovarja g. Černe, župnik v Sheboyganu Wis. Med drugim pravi g. Černe: »Mi se zavedamo, da se naš mali narod v tujini ne more ustaviati valovom amerikanizacije, ker vidimo, kako brezuspešno so se borili večji narodi, močno organizirani Nemci in Poljaki. Vsi pa želimo, da bi se slovenski duh pri naši mladini ohranil, dekler je to mogoče. Pisatelj (g. Jager) nam ni podal nobenih vzrokov te hitre stoprocentne amerikanizacije in nobenih pripomočkov zoper njo. »Tega kriv je tuji meč!« Ne vsega! Mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa — naša največja krivda.«

Koledar »Ave Maria« 1. 1929. stran 189 piše: »Velike tarne šole imajo (slov. naselbine) Cleveland, (fara sv. Vida in fara sv. Lovrenca) Collinwood, Chicago, Pueblo, Indianopolis, Joliet, Waukegan, La Salle; ostale fare imajo večinoma manjša šolska poslopja nekatere sploh nimajo šol«. Izmed teh slavnih župnij ima samo Chicago slovenske sestre. Po vseh drugih zgoraj omenjenih župnijah se dobi sem pa tja kaka

slovenska sestra, tu rojena in vzgojena v ameriškanskem duhu. Ni čuda, da je tu boj »brez upa zmagaj«. Za te je jeremijada na mestu. Krivda pade na naše staroste, da nimajo slovenskih sestra. Kaj pa je storila naša mila domovina Slovenija za nas izseljence? Ničesar! Častite sestre iz Maribora dolgo časa sploh dovoljenja niso mogle dobiti za v Ameriko... Zadevo je treba stvarno urediti s tem, da dobite slovenske sestre v svoje šole.«

Na ta članek ameriškega lista moramo reči samo eno: Res je in mi vsi smo mnogo krivi, da deca naših izseljencev tako hitro zapade amerikanizaciji.

Poznali smo Amerikance le, kadar smo potrebovali denar, drugače smo jih prepustili njih usodi.

V zadnjem času je malo bolje in koncertna turneja gospe Lovšeto je prva svetla točka.

Druga svetla točka pa je imenovanje dr. Pitamica za poslanika v Washingtonu.

Zabeležiti pa je še tretjo svetlo točko, da vlada sedaj jamči za vloge izseljencev in da se tudi sicer pokazuje vse drugačna skrb za izseljence.

Bilo je slabo, sedaj je bolje, upravičeno pa je upanje, da bo še prav dobro.

Klub tigrov

Ossendovski pripoveduje:

»Bil sem nekoliko dni v Novokijevskem, kjer sem študiral življenje. Največ časa sem prebil v družbi oficirjev, ki so bili prestavljeni sem radi raznovrstnih prestopkov. Nekateri radi poneverbe državnega denarja, drugi radi pijanosti ali pa mučenja vojakov. Bili so to popolnoma demoralizirani in izgubljeni ljudje, ki so imeli veselje samo še na žganju, kartah in uravnavanju ponižujočih stvarih. Večinoma so bili samci. Če je prišla sem oficirska rodbina, so bili takoj na dnevnem redu škandali, in dvoboji. Samo redko se je pripetilo, da so bili sem prestavljeni normalni ljudje iz dobre rodbine in z dobrimi sosesom. Njih življenje je bila neprestana muka. Niso se mogli navaditi na propalo življenje pristaniškega mesta. Edino z lovom so si preganjali čas, kajti knjig in drugih razvedril za izobražence ni bilo v Novokijevskem. Povečini pa so vsi vodili divje življenje, udajali se homerski pijanosti in divjemu kartanju ter neprestanim krvavo končujočim preprirom.

V »Klubu tigrov« se je najjasneje odražalo izgubljeno življenje oficirjev na obrežju Posjetskega zaliva. Ko sem prišel v mesto, je moral imeti klub svoje sestanke v tajnosti. 20 let prej pa je deloval čisto odprto in njegov slab glas je prodiral do središča Sibirije. Neki star oficir, ki je živel dolgo let v Novokijevskem, je o tem klubu pripovedoval:

»Prišli smo skupaj navadno zvečer po težkem pitju v teniški in umazani baraki. Alkoholni smrad, ki je bil v tej baraki, je bil tako močan, da bi mogel treznega moža upijati. Pijančevanje je napravilo te ljudi za norce ali melanholike. Tako je nastala iznajdba za čisto svojevrstno preganja-

nje časa, za tako zvane tigrske igre. Člani kluba so šli v sobo, ki jo je razsvetljevala ena sama sveča. S srečkanjem so bili razdeljeni v lovce in tigre. Bela srečka je pomenila lovca, rdeča pa tigra. Nadaljnje zrebanje je določilo prvi par, ki ima pričetni igr. Od tega je dobil lovec samokres, tiger pa kraguljček. Ostali člani pa so se namestili na gornjih klinih lestev, ki so bile postavljene ob steni. Tla so prepustili lovcu in tigru. Ko je bilo vse pripravljeno, so prišli slugi in prinesli velike kozarce vodke za gledalce in čisti alkohol za oba nasprotnika. Ko so spili te »ohlajujoče« pijače, so ugasnili slugi svečo in izginili. Povelje: »Lov se prične!« in igra se je pričela.

Tiger se je splazil nečisto v temi, ker so nasprotniki pred pričetkom igre slekli škornje. Skrilal se je v kotih sobe, vlegel se na tla ali lezel okoli, da bi premočil čuječnost lovca. Naenkrat je zavril kraguljček in nato je padel strel. Včasih je sledil strelu padeč, če je bil tiger ubit ali ranjen, včasih pa vesel vzklík: »Zgrešil!« Sedaj vzemite Vi kraguljček. Igralca sta zamenjala vlogi in igra je šla dalje, dokler ni bil kdo zadet ali ni padlo gotovo število strel. Dostikrat so našle drugo jutro patrolje na bregu truplo, tragičen dokaz za obstoj te strašne igre. Čeprav je vsakdo dobro znal, kaj se je pripetilo ubitemu članu kluba, se je vendar glasilo uradno poročilo vedno enako: »Našlo se je truplo oficirja, ki se je ubil z lahkomisljenim ravnanjem s samokresom.«

Stari oficir je po kratkem premišljevanju dodal: »In vendar je bila ta igra še mnogo boljša, kot marsikaj drugega, kar se je dogajalo v našem kasarniškem življenju v Posjetskem zalivu. Bilo je strašno življenje.«

in tudi brez ljubimca, ker je znano, da se ti silno radi »polegnejo nazaj«, če gre stvar narobe. Za svojo dvakratno nesrečo se je hotela gospa maščevati nad telefonsko gospodično in jo je ovadila sodišču in poštni direkciji. In tako je spoznala telefonska gospodična, da ni dobro prevneto skrbeti za moralno. Na sodišču so sicer pohvalili njeno skrb za moralno, a jo kljub temu obsodili na 45 frankov, ker je prekršila dolžno uradno molčečnost. Poštna upra-

va pa jo je odpustila iz službe, ker bi bila poštna uprava hitro brez telefonskih naročnikov, če bi telefonske gospodične uvedle še nov brezžičen telefon in sklepele vse zanimivosti, ki jih slišijo. »Kšoft je kšoft« in to velja tudi za urade. Morala vse zadeve pa se glasi, da se ne praskaj tam, kjer te ne srbí.

Papagaji - kurivo

V teh mrzlih zimskih mesecih, ko pri nas varčujemo z vsakim koščkom premoga in bi se kmalu pojavile pred trgovci s premogom dolge vrste ljudi, kakor za časa vojne, so si kmetje na Islandiji pomagali iz stiske s kurivom na zelo čuden način. Tujec, ki je obiskal Islandijo, poroča o tem:

»Vedno, kadar smo jezdili na naših malih ponijih skozi roje mušic in preko puste dežele brez dreves, smo prenočevali pri nekem gostoljubnem, učenem islandskem kmetu. Islandski kmetje so zelo izobraženi, pravi »latinski« kmetje. Dolge, samotne večere uporabljajo za učenje in včasih se je treba kar čuditi, kako temeljito obsežno izobrazbo dosežejo. Hiša, v kateri prenočujemo po navadi, je bolj podobna hiši pastorja, kot pa kmeta. Zgrajena je blizu moreke obale. Večer je bil hladen, dekla pa je kurila peč s čudnimi, malimi kepami, ki so bile najbolj po-

dobne suhim koreninam. Toda, kje dobiti korenine v tem okraju, ko daleč naokrog ni nobenega drevesa.

Kmet nam je dal nepričakovano pojasnilo na naše vprašanje: »To so papagaji, posušeni morski papagaji«. Prileteli so v ta kraj v velikih rojih. Na dokaj okrušen način so jih prebivalci pobili ali polovili v velikanske mreže. Užito je bilo le prso meso, ko so jim to pobrali, so jih natakli na vrvice ter posušili, tako kot pri nas sušimo gobe. To je kurivo v mnogih oddaljenih kmetijskih hišah. Seveda to niso morda pravi papagaji, temveč le neke vrste ptice alkov.

Vendar je grozno, da morijo žive ptice. K sreči ni več tako daleč čas, ko bo zopet dovolj briketov in ne bo treba več kuriti s temi drobnimi, rumenimi pernatimi kepami.«

Primorske vesti

Industrijski pas v Puli. Italijanska vlada je dovolila tudi pulskemu pristanišču ugodnosti carine proste industrijske cone, kakor jih uživajo že mnoga druga italijanska pristanišča, med temi tudi Trst. Podjetja, ki se osnujejo v »prostem pasu«, ne plačajo carine na uvožene surovine.

Influenca v Pazinu je precej popustila. Smrtnih slučajev radi te bolezni ni bilo v mestu.

V globoki žalosti naznanjamo, da je naš ljubljani oče

dr. Fran Papež
advokat

dne 24. t. m. ob 8. uri zjutraj, previden s tolažili svete vere umrl v starosti 90 let.

Pogreb bo v torek, dne 26. marca t. l. ob 4. uri popoldne iz hiše št. 10 na Gosposvetski cesti na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 24. marca 1929.

Milka in Marija, hčeri.

Fran, sin.

Vsi ostali soročniki.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Advokatska komora v Ljubljani naznanja žalostno vest, da je v nedeljo, dne 24. marca 1929 preminul njen dolgoletni podpredsednik ter disciplinarni svetnik in soustanovitelj društva »Pravnik«, gospod

dr. Fran Papež
odvetnik v Ljubljani

Zasluznemu pokojniku ohranimo časten spomin.

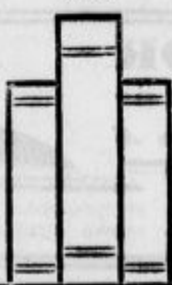
Ljubljana, dne 24. marca 1929.

TELEFONSKA GOSPODIČNA OBSOJENA KOT ČUVARKA MORALE.

V švicarskih listih, ki pa imajo to lepo navado, da ne objavljajo imen onih, ki pridejo pred sodišče, je bilo čitati te dni to mično zgodbo.

Neki švicarski oficir je bil za par dni komandiran iz Zeneve v Bern. Njegova gospa je hotela njegovo odsotnost dobro izkoristiti in je zato telefonirala svojemu ljubimcu, da jo naj pričakuje na svojem stanovanju. Telefonska gospodična na centrali pa je bila zopet enkrat radovedna in se vključila v pogovor in tako ališala, kako mislita on in njegova ljubica izrabiti možovo odsotnost. Vsa ogorčena je vse naznanila oficirju in posledica je bila, da je gospa naletela v stanovanju mesto na svojega nežnega ljubimca na svojega razkačenega moža. Posledica vsega je bila tožba za ločitev zakona in gospa je bila brez moža.

SALDA-KONTE
ŠTRACE - JOURNALE
ŠOLSKE ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD.

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA
JUGOSLOVANSKE TISKARNE
PREJ
K. T. D.
V LJUBLJANI
KOPITARJEVA ULICA 6
II. NADSTROPJE

Delniška stavb'nska družba „Union“ v Ljubljani naznanja žalostno vest, da je preminul gospod

dr. Franc Papež
dolgoletni predsednik njenega nadzorstvenega sveta

v nedeljo, dne 24. marca ob 8. uri zjutraj.

Pogreb se vrši v torek, dne 26. marca ob 4 popoldne izpred hiše žalosti na Gosposvetski cesti št. 10 na pokopališče k Sv. Križu.

Zasluznemu pokojniku bo ohranila družba v svojih analih trajen spomin.

Ljubljana, dne 25. marca 1929.

Upravni svet.

Leto strahote 1793

Spisal Victor Hugo.

14

Starec se je nekoliko oddahnil.

»Halmalo, jaz ti zaupam, ker sem te videl, kako si obvladal morje. Kdor zna v viharju krmariti čoln, ta zna voditi vstajo. Ti boš torej rekel voditeljem tako pač, kakor znaš: Gospod ima rajši vojsko v gozdu nego na odprtem polju. Jaz ne želim, da bi naših sto tisoč kmetov prišlo pred puške modrih vojakov. Preden pretečejo štirje tedni, naj bo petstotisoč strelcev v gozdovih v zasedi. Republikanska armada je moja divjčina. Jaz sem vojskovodja goščave. In zabičuj jim: Nobenega pardona in povsod zasede! Reci jim, da so z nami Angleži. Mi bomo republiko prijeli od dveh strani. Vsa Evropa nam pomaga. Ali si razumel?«

»Sem. Vse naj bo v plamenu, povsod naj leče kri.«

»Tako je prav.«

»Pardon se ne daje.«

»Nikomur.«

»Jaz bom šel povsod, kamor ste mi veleli.«

»In pazi. V teh krajih ni šale.« — »Smrt me ne plaši.« — »Ti si hraber dečko.« — »In če me prašajo za ime milostljivega gospoda?« — »Zaenkrat ga še ne sme nihče vedeti. Reci, da ga sam ne veš, in boš povedal resnico.« — »Kje bom milostljivega gospoda spet srečal?« — »Kjer pač takrat bom.« — »In kako bom to izvedel?« — »Ves svet bo vedel. Preden preteče osem dni, se bo o meni govorilo; izvršil bom take stvari in bom maščeval kralja in vero, da boš precej vedel, da sem jaz, o katerem se bo govorilo.«

»Poslušam.«

»Dobro. Pojdi. Bog te spremlja.« — »Storil bom vse, kar ste mi naročili.« — »Dobro.« — »In ko bom vse izvršil...« — »Te naredim za viteza sv. Ludovika.« — »Kakor mojega brata. Če pa ne bom izvršil, me boste dali ustreliti.« — »Kakor tvojega brata.« — »Slušam, milostljivi gospod.« Starec je nagnil glavo in se pogreznil v misli. Ko jo je zopet vzdignil, je bil sam. Halmalo je bil le mala črna pika, izginjajoča na obzorju. Solnce je bilo pravkar zatonilo. Galebi so se vračali z morja. Pri srcu je bilo tesno kakor vselej, preden napoči noč. Žabe so kvakale, galebi, srake, kavke so kričale, toda človeški glas se ni slišal — globoka samota okrog in okrog. Visoke bodljike na obali so se tresle v vel'u. Bledi svet somraka se je razprostrl po deželi. Dalnji ribniki so se svetlikali ko kositrni krožniki, ki jih je kdo razpostavil na zemljo. Od morja je vel veter.

Tellmarch.

Starec je čakal, dokler Halmalo ni izginil, potem je plašč tesneje ovil okoli ramen in se podal na pot. Za njim je molel v zrak orjaški črni trikot s stolnico kot krono in utrdkami kot oklepom: Gora Saint-Michel s svojima dvema velikanskima stolpoma, okroglim in štrikotnim, ki pomagata hribu nositi breme stolnice in vasi.

Sipa v saint-nichelski lukii se počasi premika. V onem času se je nahajala med Huisnesom in Ardevonom zelo visoka sipina, ki je danes izginila. Na vrhu je bil kamenit stolp, ki so ga postavili v XII. stoletju v spomin na svetega Tomaža Canterburyškega, ki je bil takrat ubit. Z vrha te sipine je bil razgled po celi deželi.

Starec jo je ubral proti peščenemu griču in se spenjal na vrh. Vsedel se je na enega vogalnih kamnov, ki so obkrožali stolp, ter začel natančno motriti okolico, ki se je razprostirala pod njegovima nogama kakor zemljevid. Zdelo se je, da išče cesto po tej sicer tako zelo znani mu deželi. Mogel je videti strehe enajst vasi in selišč; v razdalji par milj so se videli vsi zvoniki obali, ki so posebno visoki, da služijo ljudem na morju kot znamenja. Kmalu je starec našel v somraku, kar je iskal; njegov pogled se počival na skupini dreves, zidov in streh, ki so se sredi gozdov še videle. Zadovoljno je pokimal kakor človek, ki sam pri sebi reče: To je tisto. Črtal je s prstom po zraku načrt za potovanje po teh grmovih in poljih. Semterjta je pogledoval po nerazločnem predmetu, ki je plapolal nad največjo streho pristave. Kaj bi neki to bilo?

Starec je bil truden in se je, sedeč na kamnu, udajal tisti nerazločni pozabi, ki pride prvi trenutek odbojstva nad utrujenega človeka. Je čas dneva, ko utihne vsak šum; to je tiho-vedra večerna ura. Ta ura je prišla in starec jo je užival; videl jo je in slišal njeno tišino. Celu krvoločni ljudje imajo ure sladkega otožja. Naenkrat so — ne zmotili, ampak tišino le še bolj poudarili glasovi, ki so prišli mimo. Bili so glasovi otrok ter žena. Jasno in svetlo so doneli k starcu iz nižine:

»Moramo hiteti, gospa Flechard. Ali se gre po tej poti?« — »Ne, po tej-le.« — »Kako je že ime pristavi, kjer zdaj bivamo?« — »Herbe-en-Pail.« — »Ali je še daleč?« — »Dobre četrt ure.« — »Treba se podvizati, da pridemo do večerje.« — »Seveda.« — »Pravzaprav so vsega krivi otroci. Dva sva, pa morava vlačiti tri pankrtke. Vi pa še nosite tisto požrešnico; odvadili ste jo od prsi, nosite jo pa še vedno. Grda navada. Naj no teče sama! Naša juha je gotovo že mrzla.« — »Oh ti lepi čevlji, ki ste mi jih podarili! Kakor da so napravljeni nalašč zame. Hiti no, René-Jean!« — »Saj ta paglavac je najbolj kriv. Z vsako kmečko punico mora govoriti, ki pride naproti. Povej no, René-Jean, zakaj si govoril s tistim dekličem v vasi?« — »Ker se poznavam.« — »Kaj, poznata se?« — »Da, ker mi je danes jutraj podarila pika-polonico.« — »Glej ga smrkoval!« — je zaklicala žena. »Komaj tri dni smo v tem kraju, pa ima ta frkolin že ljubico.« — Glasovi so se oddaljili. Zopet je zavladala tišina.

Starec je sedel nepremično. Ni premišljal, komaj da je sanjal pred se. Na sipini je še bil svetel dan, v nižini je bilo že mrčno, gozdovi so pa bili že čisto temni. Na vzhodu je vzhajal mesec. Par zvezd je pogledalo skozi blede modrine neba. Kakor krvava zarja je vstajala v starcu nada meščanske vojne, ako se sme temu reči nada! Bil je gotov, da je zaenkrat čisto varen, ko je bil zapustil morje in se počutil na suhem. Nihče ni tu vedel njegovega imena. Tako je bil pomirjen, da bi bil skoraj zasnul. Nobenega glasu ni bilo čuti razen vetra, ki je pihal z morja.

Naenkrat je skočil pokonci. Ničesar ni bil čul, le videl je nekaj. Bil je zvonik v Cormerayu, daleč zadaj na ravnini. Nekaj izrednega se je tam godilo. Jasn se je obrisoval stolp na nebu. Videla se je stolpna streha, ki se je izoževala proti nebu kakor piramida, med streho in stolpom pa zvonišče, svetel štrikot, brez šaluzij, odprt na vse štiri strani, kakor je to navada v Bretoniji. In zdaj se je to zvonišče izmenoma odpiralo in zapiralo; v rednih presledkih se je visoko okno prikazalo zdaj belo zdaj črno,

enkrat se je videlo nebo skozi, potem ne; enkrat je bilo svetlo, drugič temno. In to je sledilo drugo za drugim od ene sekunde na drugo, enakomerno, kakor pada kladvo na naklo.

Na desni se je dvigal cerkveni zvonik vasi Baguer-Pican; tudi tu se je zvonišče odpiralo in zapiralo kakor v Cormerayu. Na levo je bil stolp vasi Tanis, isti pojav. Starec si je ogledal vse zvonike na obzorju enega za drugim; povsod so zvonišča bila izmenoma črna in bela.

Kaj je to pomenilo? Nič drugega ni moglo to biti, kakor da so zvonili vsi zvonovi. Morali so zvoniti naravnost divje, sicer ne bi se bili na ta način prikazovali in izginjali. Kaj je moglo to biti? Bili so plat zvona!

V vseh zvonikih, v vseh cerkvah, v vseh vaseh so zvonili. Slišalo se ni nič, razdalja je bila prevelika in veter, ki je pihal z morja, je nesel zvok v nasprotno stran. Vse to besneče pozvanje je bilo tako strašno, da si kaj strašnejšega ni bilo mogoče misliti. Starec je opazoval in prisluhoval. Ni slišal plat zvona, le videl ga je. Gotovo izvanreden doživljaj. Komu so grozili ti zvonovi? Nekoga so presledovali — o tem ni bilo dvomiti. Toda koga? Starca je spreletelo.

Njega ne. O njegovem prihodu ni mogel nihče ničesar vedeti. Nemogoče, da bi bili komisariji že obveščeni, saj je komaj prišel na suho. Korveta se je gotovo potopila in nihče ni ušel. Sicer pa nista na korveti vedela zanj nihče razen Boisberthelota in La Vieuville.

Zvonovi so nadaljevali svojo divjo igro. Končno je starec pomislil, da lahko bije plat zvona tudi za marsikaj drugega. Rekel si je: »Nihče ne ve za moj prihod in nihče ne pozna mojega imena.«

Nekaj časa že je bil čul za sabo in nad seboj lahen šum. Bilo je kakor da se ziblje list na veji. Od začetka se za to ni zmenil. Ker pa je šum trajal dalje, se je obrnil. Bil je v resnici list, toda list papirja. Nad njegovo glavo se je trudil veter, kako bi odtrgal velik lepak, ki je bil pritrjen na kameniti stolp. Lepak je bil šele pred kratkim pritrjen, zakaj bil je še moker; veter se je igral z njim in ga je bil že skoraj odlepil. Starec je bil prilezel na sivino od nasprotni strani, zato lepaka na stolpu ni bil opazil. (Dalje.)

»Hladna knjižnica iz založništva Jugoslovanske knjižarne v Ljubljani: 25. zvezek: Hagard, HCL CESARJA MONTEZUMA, 32 Din., vez. 42 Din. — 26. zvezek: Lorenzini, STORŽEK IN Njegovu BURKASTO ŽIVLJENJE, 14 Din., vez. 32 Din. — 27. zvezek: Fregeil, OTROCI SOLNCA, 24 Din., vez. 32 Din. — 28. zvezek: Hagard, KLEOPATRA, 28 Din., vez. 40 Din. — 29. zvezek: Savinšek, IZPOD GOLICE, 30 Din., vez. 42 Din. — 30. zvezek: Steniewicz, NA POLJU SLAVE, 28 Din., vez. 40 Din.

Najvarneje in najbolje naložite denar pri

Ljudski posojilnici v Celju

Registrovani zadrugi z neomejeno zavezo v Celju, — v lastni hiši, Cankarjeva ulica 4 (poleg davkarje)

Stanje branilnih vlog nad Din 70.000.000.—. Obrestna mera najugodnejša. — Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 3000 članov posestnikov z vsem svojim premoženjem. —

Posojila na vknjižbo, poroštvo ter zastavo pod najugodnejšimi pogoji.

Posojilnica je kot kmetška zadruha prosta rentnega davka

Zvonarna in železolivarna, St. Vid n. Ljubljano

Sol. dnr. posrežba!

Zahtevajte ponudbe! Zvonovi za cerkve, podružnice in kapele iz naj-m-lepega prvovrstnega br. ovine, v skladu in v vseh velikostih. Odlikujejo se izredno po lepem, čist. m in močnem ter dele done em gl-su. Mnogobrojna priznanja preš. župnih uradov na razpolago.

Kovinarstvo

Ulitvanje odlitkov po vzorcu, modelu ali načrtu iz litiga eleza bakra, fosfora in stro ne kompozit cije, rdeče litine, aluminija, cinka, svineca in drugih kovin, su ovo litu ali po elji obde ane Odlitki za ležaje (elejne šalice, osovine) parne stroje, vago e vagonete, polnojemenske brigan e, žage, peti, štedilnike, spominske plošče, telovni duo orodje, vodovode, avtomobile, za vse industrijske ter obrtne svrhe v najboljš. ajumčeni kva iteti.

Konkurenčne cene!

Hitra in točna posrežba!

Josip Musar, Sv. Petra cesta 61
mesar in prekajevalec. Šolski drevored. Stojn ca

Priporoča svojo zalogo vseh vrst prvovrstnega mesa kakor tudi pristne domače šunke

Brusača

pridnega, sprejme takoj kamnoseško in kiparsko podjetje Franjo Kunovar, pokopališče Sv. Križ — Ljubljana.

Jože Mihelič in dru

splošno klesarstvo, instalacija vodovoda in ključavničarstvo

Ljubljana, Dunajska c. 41

Telefon št. 2777

Izvršev solidna in točna!

DOMENIK BATTELINO
NASL. SIN

TOVARNA UMETNEGA KAMENJA

LIUBLJANA, SLOMSKOVA ULICA 19

Izdeluje teracotlak, nagrobne spomenike, batu-trade, portale, stopnice in vsa v stavbn. stroko spadajoča dela, vsakovrstne vaze, betoniranje vodometov itd.

Po konkurenčnih cenah!

Predno kup te **pohištvo**

pišite po bogato ilustrirani album pohištva, katerega pošljeva proti predplačilu 30 Din. — ERMAN & ARHAR, mizarstvo in zaloga pohištva — Šent Vid nad Ljubljano.

Franc Ocvirk, mesar

Šolski drevored

se priporoča cenjenemu občinstvu za mnogobrojen obisk

Širite naš list!

I V O Ž A N
mesar, Šolski drevored

priporoča svojo bogato zalogo prvovrstnega govejega in telečjega mesa.

Ocar njenje, reekspedije, reklamarije in prizive v carinsko strokovnih zadevah itd. oskrbuje po najnižjih cenah točno

Just Piščanec, carinski posrednik

Ljubljana, Mikloševa cesta št. 36
Telefon 2723 Poštni predal 196

Mednarodno poslovanje brez spediterjev Pojsozna b. ozpižno

ROBERT MIHOR

mesni tesarski mojster

Ljubljana, Zeljarska 4

se priporoča za vsa poslovsarsko stroko spadajoča dela.

Osrednja vinarska zadruha

priporoča svojo **vinso klet**

v Spodnji Šiški, Celovška cesta šte. 81, bivša Juvančičeva klet nasproti gostilne pri Zvezdi